

ENTREVISTA
AMB**Jaume Bartumeu**

CAP DE GOVERN*

“S’ha acabat l’era dels deliris de grandesa en el Govern”

JAUME BARTUMEU APOSTA PER FIRMAR L'ACORD D'INTERCANVI D'INFORMACIÓ FISCAL AMB FRANÇA ABANS DE LA CIMERA DEL G-20 I PER POSAR FI “A LA DESPESA SUMPTUÀRIA” EN L'EXECUTIU

RICARD POY
Andorra la Vella

Jaume Bartumeu ocupa ara el despatx que Albert Pintat va arreglar amb la fusta com a element central. Bartumeu ha arribat amb la promesa d'entrar aviat, anar-se'n tard i posar fi al que ell considera que ha estat cert malbaratament dels recursos públics. Retallar despesa i el conflicte dels paradisos centren l'actualitat.

Amb la situació de les finances públiques hi ha poc marge per impulsar projectes com a mínim el primer any?

Estem a finals de juny i el ministeri d'Ordenament del Territori ja ha gastat tot el pressupost del 2009. En el ministeri de Turisme passa gairebé el mateix. I en general, no hi ha diners.

El Govern sortint ha esgotat el pressupost d'enguany?

El Govern sortint ha gastat gairebé el pressupost 2009 en moltes de les partides. Ara ens toca endreçar la casa i posar ordre on no n'hi havia i preparar el pressupost 2010. Serà un pressupost que haurà de tenir molt en compte l'endeutament i la reducció d'ingressos per la crisi. No podem fer grans projectes.

Quina és la prioritat d'actuació per als primers mesos?

La prioritat d'acció en els tres mesos que vénen és complir els compromisos per arribar a l'inici del curs escolar amb l'acompliment de la Declaració de París del 10 de març. Aquest és el full de ruta.

Andorra pel Canvi ha presentat dues proposicions de llei. Una per regular els convenis d'intercanvi d'informació fiscal i l'altra per gravar els beneficis dels no residents. Això estava previst en l'acord amb els socialdemòcrates?

Ha estat una lliure iniciativa d'un grup parlamentari. Si se'm pregunta si nosaltres estàvem al corrent del text i del que s'exposa en el text la resposta és no.

La voluntat continua sent afrontar els compromisos d'intercanvi d'informació fiscal amb el màxim consens entre les forces parlamentàries?

Això és tan evident que és impensable que el Govern hagués presentat un projecte d'aquestes característiques (com el que ha presentat ApC) sense que s'hagués parlat abans amb els grups parlamentaris. Respectant el dret de tot grup, no crec que presentar-ho unilateralment sigui una actuació encertada.

Andorra pel Canvi proposa en el text sobre l'intercanvi d'informació que no es facilitarà a un país cap dada mentre no s'hagi signat abans un conveni de no doble imposició. I també que fins a l'1 de gener del 2010 no entraria en vigor.

És clar que ningú pot seriosament pretendre que un text com el que estem parlant no entri en vigor fins al mes de gener de l'any vinent. I tampoc que no serà d'aplicació fins que no s'hagin signat convenis de doble imposició abans. És impensable que la comunitat internacional entengui que amb una posició com aquesta s'està respectant el compromís de la Declaració de París.

Fa respecte que una possible desavinença entre PS i ApC deixi el Govern presoner sense majoria al Consell?

Només ens corresponia a nosaltres amb els resultats a la mà la responsabilitat de governar. Les altres forces tenen la responsabilitat d'exercir la seva llibertat i de veure si ens donen suport en les iniciatives. Si algú pretengués, com va ser matèria de comentaris al mitjans de comunicació, arribar a un bloqueig institucional hauria de pagar les conseqüències polítiques.

La prioritat ara és arribar al setembre amb l'acompliment de la Declaració de París

***JAUME BARTUMEU CASSANY** ÉS UN DELS POLÍTICS AMB MÉS TRAJECTÒRIA DEL PAÍS. MINISTRE DE FINANCES AMB ÒSCAR RIBAS, VA ENCAPÇALAR EL PROJECTE NOVA DEMOCRÀCIA AMB EL QUAL VA SER DOS COPS CANDIDAT A CAP DE GOVERN (1993 I 1997). UN COP CONSTITUÏT EL PS, BARTUMEU VA LIDERAR EL PROJECTE ALS COMICIS DEL 2001 I EL 2005 I VA ACABAR COM A CAP DEL PRINCIPAL PARTIT DE L'OPOSICIÓ. EL 2009 VA OBTENIR LA VICTÒRIA.

Fa la sensació que no hi ha massa marge per negociar sobre l'intercanvi d'informació.

El conveni s'apropa més a un contracte d'adhesió (amb les característiques ja definides a l'avanzada) que no a la possibilitat d'un vestit a mida. Hi ha uns estàndards mínims que es deriven de l'article 26 del model de l'OCDE. I d'aquests paràmetres no ens podem moure.

De les reunions mantingudes amb la banca, quina és la sensació que li sembla que té el sistema financer quant a l'aixecament, encara que sigui parcial, del secret bancari?

No diré el que pensa la banca, però em sembla que s'adonen que hi ha una situació de certa urgència. Tenia i tinc una bona relació amb la banca.

Després de prendre part en l'última trobada antiparadisos a Berlín el primer ministre suís, Hans-Rudolf Merz, ha declarat que considera que el secret bancari es respectarà tot i les concessions. Opina el mateix?

Opino el mateix. Nosaltres no proposarem al Consell General una modificació legislativa que abolixi el secret bancari. Demanarem que ens autoritzi a signar convenis per intercanvi d'informació a la demanda, tot mantenint el secret bancari. Avui en dia ja estem en una situació semblant perquè ja donem informació bancària quan es tracta de casos de blanqueig de diners o d'altres actuacions delictives, com ara la lluita contra el terrorisme internacional.

Quin és el calendari.

No podem arribar a la cimera del G-20 del 24 de setembre i estar en la mateixa situació que actualment.

Però gairebé no hi ha marge si no s'habilita l'estiu.

He parlat amb el síndic i parlaré amb els presidents dels grups parlamentaris. S'ha de córrer, amb seny, però s'ha de córrer.

I com es corre?

Demanaré de comparèixer a fi-

nal de juliol per explicar al Consell tota la informació i per instar que ens dotem de mitjans per arribar al 24 de setembre en una situació tranquil·la.

El 24 de setembre vinent s'ha d'haver aprovat la llei que permeti l'intercanvi d'informació o ja s'ha d'haver signat el conveni d'intercanvi de dades amb França?

Depèn del calendari que pugui assumir el Consell General. Si el parlament ens dona el mandat arribarem a signar el primer dels acords: França-Andorra.

Durant el 2010 s'han d'haver signat els 12 convenis que permeten sortir de la llista grisa de paradisos?

Aquest és l'objectiu i crec que podem aconseguir-ho. Un cop haguem signat amb França i Espanya, per aquest ordre, s'entén que els països veïns podran parlar amb els seus socis europeus per ajudar que signem amb d'altres Estats de la Unió Europea.

Avui ja tenim aixecat parcialment el secret bancari quan es tracta de temes delictius

La comissió europea demana un mandat als 27 Estats de la Unió perquè es pugui traslladar a Andorra, Mònaco i San Marino l'acord que actualment s'està negociant amb Liechtenstein.

Si la comissió obté el mandat, llavors l'escoltarem. Treballarem en el reforçament de les relacions amb la Unió Europea. Esperem, però, a veure què passa amb el mandat. El nostre equip està seguint amb atenció la negociació de l'acord entre la UE i Liechtenstein. Prova d'això és que el nostre ministre d'Exteriors es va reunir fa pocs dies amb la seva homòloga de Liechtenstein i a ningú li pot estranyar que l'acord fos el tema central de la conversa.

Jaume Bartumeu mira per la finestra del despatx de la tercera planta de l'edifici administratiu minuts abans de començar l'entrevista.

DIDAC SALAU

➔ **Però l'acord amb Liechtenstein és duríssim.**

Liechtenstein és un bon exemple de fins on no es pot tibar la corda. La situació va arribar a uns nivells de tensió i d'incomprensió entre Liechtenstein i Alemanya que ara té difícil solució. Per això nosaltres hem d'arribar al setembre amb una situació de tranquil·litat i llavors estic segur que milloraran les relacions amb la Unió Europea.

La UE també té la intenció d'endurir les condicions de la fiscalitat de l'estalvi tant a Andorra com als altres països europeus que l'apliquen. Hi ha la possibilitat de negar-s'hi o ni tan sols tenim el dret a la rebequeria?

Crec que abans que Brussel·les canviï la directiva de la fiscalitat de l'estalvi nosaltres ja haurem d'haver fet la reforma tributària que comporti que la directiva ja no sigui d'aplicació perquè ja es gravaran els rendiments internament.

La proposició de llei presentada per ApC preveu aplicar el 25% d'imposició sobre el benefici que obtinguin a Andorra les persones físiques i jurídiques no residents. El percentatge li sembla correcte?

No l'he llegit i no em manifestaré. Nosaltres plantejem una reforma tributària global que ens

«
Liechtenstein és un prova evident de fins on no es pot estirar la corda

»
homologui amb Europa amb un impost directe a l'activitat empresarial i professional a Andorra i un impost general indirecte. Més que anar a perseguir la tributació dels no residents, hem d'anar a aconseguir que les empreses i els professionals andorrans puguin treballar a Europa sense ser penalitzats fiscalment. I això només ho aconseguirem amb una fiscalitat interna homologable.

El canvi de comandaments a l'administració serà total o se'n conservaran alguns?

Som conscients que en aquest edifici hi ha molta bona gent i molt bons funcionaris. Ja vaig dir que no vindríem amb la voluntat d'escapçar competències o de retallar l'activitat professional de ningú. Per tant, hi haurà persones que podran mantenir el nivell de responsabilitat que tenien i d'altres que no. I els que no continuïn serà per motius de confiança o de competència. No demanem el carnet del partit a

cap funcionari. Fora de l'edifici administratiu són lliures de tenir l'opció política que vulguin, però sí s'ha de tenir lleialtat a l'administració i a l'Estat. Ja vaig dir que veníem a arremangar-nos i treballar moltes hores al dia i demanem que se'ns ajudi en aquesta tasca. I crec que la major part de la gent està en la mateixa línia.

Des de l'oposició el PS ha estat molt crític amb Andorra Televisió. Què passarà?

El director general d'RTVASA ja m'ha demanat una reunió i m'ha enviat uns dossiers. Espero trobar-me en els propers dies amb el senyor Castellet i llavors ja podré contestar.

S'ha de canviar el model de televisió vist el deute que s'ha acumulat.

És evident i és una prioritat.

La branca de malaltia de la CASS es preveu que tingui un dèficit de 17 milions a finals d'any. A aquest ritme en dos anys les reserves s'hauran acabat i l'Estat haurà de fer front cada any al dèficit.

S'ha de controlar la despesa sanitària i tinc la sensació que no s'acaba de controlar bé. I no estic fent cap greuge directe al consell d'administració de la CASS. S'ha de recordar que en el nostre entorn més proper veiem que els

dèficits de la Seguretat Social són enormes i van en augment constant.

Com es combina la situació econòmica actual amb el legítim desig del Partit Socialdemòcrata de donar una atenció més social de la que s'oferia fins ara?

Es pot canviar l'ordre de prioritats per a la despesa. Fins ara hi havia despeses pròpies de països més grans i si això s'elimina es poden fer moltes polítiques socials. I es pot fer sense augmentar molt el pressupost. No serà fàcil compaginar la petició dels empresaris de reduir el nivell impositiu quan la ciutadania vol més serveis socials.

Els empresaris han demanat que el futur IVA tingui un percentatge de taxa que rebaixi la càrrega impositiva actual del 4,8% de l'IMI més l'IAC.

No ens entossudim en el 5,5% d'IVA que vam proposar a les eleccions. Cal veure si des dels

«
Els andorrans per sort van decidir posar fi al període de les despeses sumptuàries

estudis que s'encomanen es veu que es pot aplicar un percentatge inferior sense que afecti el nivell d'ingressos que necessitem per mantenir l'Estat que tothom necessita. Si és així, a nosaltres no ens farà res proposar un percentatge inferior al 5,5%. Ara, no conec cap empresari que vulgui menys seguretat ciutadana, assistència sanitària o educació. Tenim el compromís de retallar la despesa corrent, la despesa sumptuària i no malbaratar els diners públics.

Quan es refereix a despesa sumptuària vol dir que el Govern vivia en un nivell de vida que no es podia permetre?

Més que el Govern, els governants. Ja vaig dir en el debat d'investidura parlant del ministeri d'Exteriors que s'ha acabat l'època dels deliris de grandesa. És impensable que algú dins de casa nostra s'hagués arribat a pensar que es pot influir en les polítiques d'àmbit internacional. Hem de solucionar els problemes del país i limitar la nostra representació a París, Madrid, Brussel·les, Estrasburg i l'ONU. I a les Nacions Unides, hi hem d'anar amb la modestia que ens ha de caracteritzar i no com ha succeït quan van arribar els deliris de grandesa. Els andorrans sortosament van decidir que aquest període s'havia de tancar.